

de paagældende Statstjenestemænd, som man jo nu kalder dem, et tilsvarende Løntillæg. Jeg skal i den Anledning tillade mig at nævne nogle af de Lønsatser, der gælder for Embedsmændene ved vort Hærvæsen. Ifølge den Lønningslov, der blev gennemført samtidig med den nye Forsvarsordning af 1909, ydes der Kaptajner og Ritmestre en Begyndelsesløn af 3,000 Kr., stigende hvert fjerde Aar med 400 Kr. til 4,200 Kr. Oberstløjtnanter har en Begyndelsesgage af 5,400 Kr. og efter 4 Aars Tjeneste i Graden 6,100 Kr., Oberster 6,800 Kr., Generalmajorer 8,000 Kr., Generalløjtnanter og Generaler 10,000 Kr., Underdirektører ved de tekniske Korps 4,500 Kr., stigende hvert fjerde Aar med 500 Kr. til 5,500 Kr. Direktører ydes der en samlet Løn af 7,500 Kr. Man har en Generaltøjmaster, der lønnes med 8,000 Kr., stigende hvert fjerde Aar i alt to Gange med 500 Kr. til 9,000 Kr. Jeg kan ogsaa nævne saadanne Folk som Stabslæger, der lønnes med 5,400 Kr. Der er altsaa her Tale om pensionsberettigede Statstjenestemænd, der lønnes med et Beløb af fra 3,000 til 4,000 Kr. i Begyndelses-gage og op til 10,000 Kr. om Aaret.

Nu siger man fra den Side, hvor man hittil har gjort Modstand mod denne Sag, at der er nogen Rimelighed i, at disse bør have et Løntillæg, hvis man paalægger dem den samme Skat som den, der udskrives hos Samfundets øvrige Borgere. Men jeg kan aldeles ikke godkende denne Betragtning, og jeg maa i denne Forbindelse gøre gældende, at vi i en Række Aar Gang efter Gang har forhøjet Skatten for alle andre Mennesker, og disse samme Mennesker har man ikke anvist en tilsvarende Indtægtsforøgelse, og har ikke kunnet gøre det, samtidig med at Skatten steg. Jeg kan derfor udmærket godt forstaa, at alle Tjenestemænd udenfor Hær og Flaade maatte finde det mærkværdigt, at man, foruden at give meget store Lønninger paa indtil 10,000 Kr. til de militære Tjenestemænd, skulde yde dem en yderligere Begunstigelse med Hensyn til Skattepaalæget, og at man, naar man endelig i saa Henseende kom til at sætte dem paa lige Fod med andre Borgere, skulde udbetale dem denne Skat af Statskassen, altsaa af den almindelige Befolknings Lommer. Jeg begriber ikke, at man overhovedet i dette Ting har kunnet rejse Modstand mod et saa rimeligt Krav som det, vi, der har fremsat dette Lovforslag, har gjort os til Talsmænd for.

Jeg skal endvidere erindre om, at det

under Sagens Forhandling er blevet gjort gældende, at en hel Række af disse militære Befalingsmænd undertiden kommanderes til at tage Bolig i andre Byer end den, hvor de maaske gennem en Aarrække har haft deres Bopæl, idet man kan beordre dem fra den ene Garnison til den anden. Men dette er et Forhold — saaledes som det oplystes ved Forespørgsel til Ministeren under en af de tidligere Behandlinger —, der ogsaa gør sig gældende for andre Etaters Tjenestemænd. Man flytter f. Eks. jævnlig omkring med Toldetatens Tjenestemænd, efter som det passer for Embedsmaskineriet. Og her gør sig endda det Forhold gældende, at de Folk, der saaledes flyttes, ikke kan gøre Regning paa Avancement samtidig dermed, hvorimod det, naar militære Befalingsmænd flyttes, som Regel betyder, at de naar frem til højere lønnede Stillinger. Der er endvidere her at bemærke, at det er Staten, der bekoster de militære Statstjenestemænds Uddannelse. Som Modsætning ved De, at Avancementet indenfor Postvæsenet er saare ringe, at Vejen for den unge Mand til at naa til en økonomisk set nogenlunde betryggende Stilling indenfor Postvæsenet er baade lang og trang, og den Familiefader, der ønsker sin Søn frem gennem Postvæsenet, maa derfor i en Aarrække ofre betydelige Penge, inden Sønnen kommer saa vidt, at han kan klare sig selv. Men indenfor Militærvæsenet træder Staten straks til og yder de Udgifter, som er forbundet med, at de unge, som vil gaa den Vej, kan opnaa de Kvalifikationer, der kræves for at beklæde Stillingerne indenfor Etaten. Men skønt altsaa de andre Tjenestemænd i det hele er langt ugunstigere stillede end Militæretatens, kræver man af de civile Tjenestemænd, at de skal betale samme Skat som enhver anden Borger i Samfundet, og skønt disse Folk beskattes af hver Øre, de har i Løn — man kender jo deres Indtægter til Punkt og Prikke —, har jeg ikke hørt dem gøre Indsigelse mod at bære deres forholdsmæssige Del af de almindelige Samfundsbyrder. Naar jeg tænker paa de Artikler, som man i visse militære Tidsskrifter kører frem med fra disse store Patriots Side — vore Militarister, navnlig de, der er udstyrede med Uniformer og lange Sabler, gør jo Fordring paa at anses for store Patrioter —, begriber jeg ikke, at de ikke kommer selv og kræver af Rigsdagen at blive stillet paa lige Fod med Landets andre Borgere. Det har hos den civile Befolkning vakt